

finder det rigtig i Korthed at fremstille, hvorledes Flertallet kom til det Resultat, at det vilde kunne gaa ind paa Forslaget, vel at mærke, naar dets Ændringsforslag bleve vedtagne. Jeg vil da tillade mig først at henlede Opmærksomheden paa, at naar man ser hen til de Udgifter, som ville blive en Følge af Løsningen af den Opgave, som dette Forslag har for sig, saa skulle vi erindre, at det med Guds Hjælp ikke er Noget, der skal finde Sted til daglig Brug eller gennemsnitlig fra det ene Aar til det andet, men at det netop angaar et Forhold, som med Guds Hjælp kun indtræffer sjældent, det maa man da i alt Fald haabe og ønske. Det gjør, at man bedre kan forsones sig med Forslaget, naar man ser paa det fra den økonomiske Side, som det forekommer mig var den Side, som det ærede Medlem særlig havde for sig. Dernæst vilde, hvis Flertallets Ændringer blive vedtagne af det høje Thing, Kommunerne ikke føle det saa byrdefuldt som efter det oprindelige Forslag, idet nemlig Delingsforholdet, som i det forelagte Forslag gaar ud paa at dele halvt mellem Stat og Kommuner, er foreslaaet ændret til: Tre Fjerdedele af Statskassen og en Fjerdedel af Kommunerne. Dernæst vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at hvad der ogsaa i særlig Grad kan forsones En med nærværende Forslag i økonomisk Henseende, er dette, at ved Forslagets Behandling i det andet Thing den Gang, det første Gang forelaa der, bleve nogle meget betydningsfulde Paragrafer stemte ud, navnlig de Paragrafer, der foreskrev Regler for, hvorledes der ved Tvang kunde paalægges Kommunerne at opføre Epidemihuse, hvilket nu er faldet bort ved det sidste Regjeringsforslag og saaledes ikke længere behøver at staa som et Stræmmebillede for det økonomiske Standpunkt. — Dernæst er der ogsaa Noget, der, som jeg tror, vil tiltale Thingets Medlemmer, og det er, at der er gjort saadanne Forslag, som paa den bedste Maade ville sørge for, at Selvstyret ogsaa i disse Forhold kan komme til saa megen Gyldighed som mulig, saaledes at Kommunerne kunne faae Haand i Hante, navnlig med Alt, hvad der angaar den finansielle Side, medens der paa ingen Maade foreligger nogen Foregriben af den Virksomhed, som skal udøves af retskyndige og lægevidenskabelige Mænd. Endvidere skal jeg gjøre opmærksom paa den foreslaaede Forandring, at de kommunale Repræsentationer skulle forstærkes fra 1 til 3 Medlemmer, hvilket gjør, at det videnskabelige Moment ikke kan faae saa stor Overvægt over det økonomiske, hvad man

maaft ellers vilde have fundet ikke vilde have været heldig. Da det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) har udtalt sig saa udforslig om flere Forhold, som jeg ellers kunde føle mig foranlediget til at fremføre, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg forudsætter, at det ikke er Meningen i Dag at komme ind paa de enkelte Ændringsforslag, som bleve stillede eller bebudede af Udvalget i dets Betænkning, idet jeg har opfattet Stillingen saaledes, at selv det ærede Medlem (Beth), som udgjorde Mindretallet i Udvalget i Fjor dog næppe har til Hensigt at stemme mod Sagens Overgang til 2den Behandling og saaledes mod Lovforslagets videre Fremme; men jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, som jo tilbølgelig ogsaa kun slutter sig til, hvad den ærede sidste Taler sagde, at dette Lovforslag jo ikke medfører nogen stadig Udgift for Kommunerne. Saa længe der ingen Epidemi i en Kommune er, saalænge en Kommune er forstaaet for en Epidemi, medfører dette Lovforslag ikke at Kommunen faar nogen Forøgelse i sine stadige Udgifter; men naar en Kommune er saa uheldig, at der opstaar en Epidemi dert, hvilket Ingen kan gjøre ved, er det selvfølgelig en Ulempe for den Kommune; i mange Henseender vil det derved komme til at gaa ud over den, men ogsaa under de nuværende Forhold maatte den nødvendigt komme til at koste Kommunen ikke saa lidt. Det, som dette Lovforslag gaar ud paa, er altsaa egentlig kun at give Autoriteterne den fornødne Bemyndigelse til at træffe de hensigtsmæssigste Foranstaltninger for at dæmpe og forhindre en videre Udbredelse af Epidemien, samt i den Henseende at belæde dem med en Myndighed i forskellige Retninger, hvor de nu ikke have denne Myndighed. Hvad dernæst Bekostningspørgsmaalet angaar, maa vi ikke glemme, at dette Lovforslag dog, sammenlignet med den nuværende Tingens Tilstand, tilbyder Kommunerne ikke ubetydelige Fordele paa det økonomiske Gebet, navnlig den, at faa Halvdelen af Udgifterne refunderet af Statskassen, medens de nu ikke kunne kræve refunderet af Statskassen nogen som helst Del af disse Epidemidgifter. Det maa jo erindres, at man ikke kan hengive sig til den Tro eller det Haab, at der ikke vil blive nogen Epidemi af nogen Betydning i de nærmeste 5 Aar. For det Første er der Ingen, der veed, om vi bliver forstaaede for en Koleraepidemi. Saalænge Sygdommen endnu huserer i det sydlige Europa, kan